

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. στ΄ 22-33) 17 Ιουνίου 2018

΄Η Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ ἀκούσαμε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχει ως κεντρικὸ θέμα τὴν ἀγωνιώδη μέριμνα τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴ ζωὴ, ἔναντι τῆς ὁποίας ὑπογραμμίζει τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Εὔλογα ὅμως ἀκούγοντας αὐτά, θὰ διερωτηθεῖ κανεὶς μήπως ἔτσι καταδικάζεται ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ φροντίζει τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν οἰκογένειά του. Θὰ ἥταν αὐτονόητα παρανόηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ νὰ ὑποστηρίζει κανεὶς κάτι τέτοιο. Ή φροντίδα γιὰ τὴ ζωὴ δὲν ἀπορρέει μόνο ἀπὸ τὴ στοιχειώδη λογική, ἀλλ’ ἀποτελεῖ καὶ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα βέβαια ὁ ἀνθρωπος ἔχει μεταβάλει αὐτὴ τὴ φροντίδα ἀπὸ μέσο διατήρησης τῆς ζωῆς σὲ σκοπὸ καὶ περιεχόμενο τῆς ζωῆς. Γι’ αὐτὸ ὁ Χριστὸς λέει: «οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ» (Μτθ. 6,24). Ό Θεὸς κι ὁ μαμωνᾶς δὲν εἶναι δύο ἰσότιμα καὶ ἰσοδύναμα μέρη. Διαφέρουν ριζικὰ καὶ οὐσιαστικά. Ό Θεὸς εἶναι πρόσωπο, Πατέρας, ποὺ δίνει ἀγάπη καὶ ζωὴ, ποὺ κάνει σύντροφο καὶ συνομιλητή του τὸν ἀνθρωπο. Ό μαμωνᾶς εἶναι πρᾶγμα ἄψυχο, χωρὶς ζωὴ καὶ ἀγάπη, χωρὶς ἵχνος ἀνθρωπιᾶς, ποὺ κάνει τὸν ἀνθρωπο ὅμοιό του, δηλαδὴ ἄψυχο πρᾶγμα. Τὸ δίλημμα λοιπὸν δὲν εἶναι νὰ διαλέξει κανεὶς ἐνα κύριο, ἀλλὰ νὰ διαμορφώσει τὴν προσωπικότητά του ἡ νὰ τὴν ἀρνηθεῖ, νὰ προτιμήσει τὸ εἶναι ἡ τὸ ἔχειν, τὴ ζωὴ ἡ τὸ θάνατο. Δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἡθικὴ ἐπιλογὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ γιὰ τὴ διαμόρφωσή του σὲ ἀνθρωπο ἡ ὄχι. Όλα ὅσα ἀκολουθοῦν εἶναι ἀπλὲς συνέπειες, ἐκδηλώσεις ποὺ δείχνουν τί προτίμησε ὁ ἀνθρωπος.

Αὐτὲς τὶς συνέπειες μᾶς δείχνει στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς ὁ Χριστὸς μ’ ἐνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν καθημερινή μας ζωὴ. Όλος ὁ κόπος κι ἡ φροντίδα μας εἶναι ν’ ἀποκτήσουμε, νὰ ἔχουμε, νὰ κατέχουμε. Νὰ κατέχουμε ὅσα χρειαζόμαστε σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ζωῆς, ἐπειδὴ δῆθεν αὐτὰ διασφαλίζουν τὸ μέλλον μας. Άκομα κι οἱ διαπροσωπικές μας σχέσεις αὐτὴν τὴν βαθύτερη διάθεση ἔξωτερικὰ ἐκφράζουν.

Συνηθίζουμε νὰ τονίζουμε τὸ πόσο μᾶς ἀγαποῦν, παρὰ τὸ πόσο ἀγαποῦμε. Τό ἕδιο κάνουμε μερικὲς φορὲς καὶ μὲ τὸν Θεό, ὅταν φυσικὰ τὸν θυμόμαστε. Ζητοῦμε νὰ πάρουμε, χωρὶς ποτὲ νὰ δίνουμε.

Είναι όλοφάνερο, άγαπητοί μου, πώς έχουμε χάσει τὴν ἀνθρώπινη ὑπόστασή μας, ἀφοῦ καὶ τὸν Θεὸ τὸν μεταβάλαμε σὲ ὑπηρέτη τῶν ἀναγκῶν μας. Δὲν εἴναι ὅμως μόνο τραγικὴ αὐτῇ μας ἡ πορεία. Είναι καὶ παράλογη, ὅπως φαίνεται μὲ τὰ ἀπλᾶ παραδείγματα ποὺ δίνει ὁ Χριστός. Παράλογη, διότι ξεχνᾶ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, ὅπως ἐμφανίζεται στὸν κόσμο. Τὰ ἀγριολούλουδα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲν κατέχουν τίποτε. Ὑπάρχουν, ἐπειδὴ τὰ φροντίζει ὁ Θεός. Ὁ Θεός ποὺ εἴναι αὐτοζωή. Δὲν ἔχει ἀπλᾶ ὁ Θεὸς ζωή, ἀλλά εἴναι ὁ Ἰδιος ἡ ζωή, τὴν ὁποία χορηγεῖ. Γι' αὐτὸ δίνει ζωὴ στὸν κόσμο, χωρὶς νὰ φοβᾶται ὅτι θὰ τὴ στερηθεῖ ὁ Ἰδιος. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς ἔγινε ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τὸν θάνατο. Ὁ θάνατος μπορεῖ ν' ἀφαιρέσει κάτι ποὺ ὁ ἄλλος ἔχει, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μεταβάλει τὸ Εἴναι. Γι' αὐτὸ φοβᾶται ἄλλωστε ὁ ἄνθρωπος τὸν θάνατο. Φοβᾶται ἐπειδὴ θὰ τοῦ στερήσει ὅσα ἔχει, τὰ ὁποῖα καὶ ταυτίζονται μὲ τὴ ζωή. Αὐτὴ ὅμως εἴναι λανθασμένη τοποθέτηση, διότι ὁ ἄνθρωπος εἴναι ὕπαρξη, εἴναι ζωή, ἐνῷ ὁ θάνατος ἔχει ἔξουσία μόνο στὰ περὶ τὴν ζωὴ, δηλαδὴ στὰ πράγματα.

Συνεπῶς, ἀδελφοί μου, ἡ μετάβαση στὸ χῶρο τοῦ εἴναι, τῆς ζωῆς δηλαδή, πρέπει ν' ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸ μέλημα τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, θὰ λυτρωθεῖ ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ ἀγωνίζεται κάτω ἀπὸ δεσμά.

Ἡ αὐτόβουλη καὶ συνειδητὴ ἔνταξη στὸ χῶρο τῆς ζωῆς, δηλαδὴ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, στὴν καινὴ κτίση ποὺ ἐγκαινίασε ὁ Χριστός, προβάλλει ὡς ἡ μόνη ἀσφαλῆς καὶ βεβαία λύση ζωῆς. Κι ἐδῶ πρέπει νά θυμηθοῦμε πώς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἴναι μιά προσφορά νέων πραγμάτων ἀπὸ τὸν Θεὸ στὸν ἄνθρωπο.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἴναι ἡ σάρκωσή Του στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο. Είναι ἡ ἐπανατοποθέτηση τοῦ Ἰδιου τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄστοχο τρόπο τοῦ ἔχειν, τῆς κατοχῆς, στὸν σωτήριο στόχο τοῦ Εἴναι, τῆς ζωῆς.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔννοια ὁ Χριστὸς προτρέπει τοὺς μαθητές Του νὰ ζητοῦν καὶ νὰ ἐπιδιώκουν πρῶτα τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸν πόθο, θὰ προσθέσει ὁ Ἰδιος ὅσα ἄλλα χρειάζονται, γιὰ νὰ γίνουν κληρονόμοι τῆς Βασιλείας Του. Άμήν.

[dkpdf-button]